

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/66/2014
Identifikačné číslo spisu:	7612011069
Dátum vydania rozhodnutia:	16.12.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:7612011069.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. René Štěpánika v trestnej veci proti obvinenému C. N. vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 3 T 261/2012, na neverejnom zasadnutí 16. decembra 2014 v Bratislave o dovolaní obvineného C. N. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 29. januára 2014, sp. zn. 6 To 140/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného C. N. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves z 31. júla 2013, sp. zn. 3 T 261/2012, bol obvinený C. N. uznaný za vinného z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 2. apríla 2012 v čase okolo 00.15 hod. v Spišských Vlachoch, na ul. Kostolnej č. 38, použitím nezistenej horľavej látky založil požiar pred objektom S-Baru, čím následne došlo k obhoreniu opláštenia terasy, drevenej podlahy, koberca a kovovej konštrukcie s časťou reklamy, čím poškodenému C. B. spôsobil škodu vo výške 582,75 € a spoločnosti Pivovary Topvar, a.s., Pivovarská č. 9, Veľký Šariš vo výške 1.300,50 €.

Za to bol odsúdený podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obvinenému uložená povinnosť zaplatiť poškodenému C. B., nar. XX. C. XXXX v Krompachoch, bytom D. Y. XXX, okres D. L. E., náhradu škody vo výške 582,75 € z titulu poškodenia drevenej terasy a koberca a poškodenej spoločnosti Pivovary Topvar, a.s., so sídlom Pivovarská č. 9, 082 21 Veľký Šariš, IČO: 31 648 479, škodu vo výške 1.300,50 € z titulu poškodenia opláštenia terasy a reklamy.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený C. N. v zákonnej lehote odvolanie, ktoré Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací uznesením z 29. januára 2014, sp. zn. 6 To 140/2013, podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Proti citovanému uzneseniu Krajského súdu v Košiciach podal obvinený C. N. dovolanie, v ktorom uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. predpokladajúci, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Dovolateľ uviedol, že uplatnený dovolací dôvod sa týka vyhodnocovania videozáznamov zabezpečených z bezpečnostných kamier na mieste činu, čoho sa dotýka jeho obhajoba na hlavnom pojednávaní ako aj v odvolacom konaní. Pri pribatí znalca z odvetvia kriminalistickej fotografie - Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Slovenská Ľupča došlo v uznesení povereného príslušníka PZ k sformulovaniu sugestívnej otázky v nasledujúcom znení: “Žiadam o vyhotovenie fotografií zo spracovaného záznamu s tvárou osoby oblečenej v maskáčových nohaviciach, sivej bunde s kapucňou a na hlave s čiernou vlnenou čiapkou (Presne popísať jej činnosť v bare a hlavne činnosť vonku na terase pri založení požiaru).“ O sugestívne položení otázky ide preto, lebo v trestnom konaní nebolo preukázané, že osoba s uvedeným popisom oblečenia vo vnútri je aj osobou zakladajúcou požiar na terase. Napriek tomu sa v znaleckom posudku používa termín „podozrivá osoba“ bez toho, aby bola v znaleckom posudku vykonaná individuálna identifikácia osoby v bare s osobou na terase baru. Zo záverov znaleckého posudku nevyplyva, že došlo k zaznamenaniu tváre páchatel'a vonkajšou kamerou pred S-barom, naopak v posudku sa konštatuje, že kamerové záznamy vzhľadom na nevhodné svetelné podmienky neobsahujú po softvérovej úprave čitateľnejšie detaily podozrivej osoby a jej konania. To, že znaleckým skúmaním nedošlo ani k individuálnej identifikácii páchatel'a antropologickým skúmaním je pochopiteľné, keďže o videozázname po jeho prezretí aj laik môže konštatovať, že je nekvalitný, nasnímaný z väčšej vzdialenosti, za zlého počasia a v noci. Ďalej je tento záznam veľmi slabo čitateľný aj z dôvodu jeho nezaostrenosti a nízkeho rozlíšenia videosúboru.

Tvrdenie súdu prvého stupňa o tom, „že na základe kamerového záznamu, ktorý bol na hlavnom pojednávaní aj prehrávaný, možno stotožniť osobu, ktorá založila požiar s osobou obžalovaného, nielen na základe oblečenia, ale aj na základe toho, že u týchto osôb je zhoda aj pokiaľ ide o držanie tela a celkovú postavu“, treba považovať len za dohady, aby bol výrok o vine odôvodnenejší.

S poukazom na uvedené skutočnosti, vytýkané aj v podanom odvolaní, obvinený C. N. navrhol zrušiť napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 29. januára 2014, sp. zn. 6 To 140/2013, ako aj jemu predchádzajúci rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves z 31. júla 2013, sp. zn. 3 T 261/2012, bez uvedenia ďalšieho postupu dovolacieho súdu.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves v podanom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že obvinený C. N. v skutočnosti namieta správnosť skutkových zistení, ktoré nemožno revidovať na základe dovolania obvineného, a preto navrhol dovolanie obvineného C. N. odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por., prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote podľa § 370 ods. 1 Tr. por., potom ako obvinený využil svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok, v danom prípade odvolanie, o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 ods. 1 Tr. por.), s obsahovými náležitosťami podľa § 374 ods. 1 Tr. por. a s uvedením dôvodu dovolania podľa odseku 2, tohto ustanovenia ale zároveň aj to, že dovolanie obvineného C. N. je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., keďže nie je splnený ním uplatnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

S dovolateľom možno súhlasiť len v jedinej veci, a síce že obsah ním podaného dovolania korešponduje, resp. je zhodný s obsahom podaného odvolania.

Dovolací súd v súlade s konštantnou praxou zdôrazňuje, že z vecného hľadiska obsah konkrétne

uplatnených námietok a tvrdení dovolateľa musí zodpovedať uplatnenému dovolaciemu dôvodu. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na určitý dovolací dôvod (y), ale uplatnené námietky stoja mimo jeho rámca, ide o dovolanie, ktoré musí byť odmietnuté bez preskúmania veci.

Potrebu tohto postupu najvyšší súd zistil aj v posudzovanom prípade. Uznesenie povereného príslušníka PZ o pribratí už spomenutého kriminalistického ústavu za účelom podania znaleckého posudku totiž nie je dôkazom, ale rozhodnutím orgánu činného v trestnom konaní, ktoré nie je hodnotiteľné v trestnom konaní ako dôkaz slúžiaci pre rozhodnutie o žalovanom skutku. Za dôkaz tu v skutočnosti slúžil aj posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Slovenská Ľupča, ktorý dovolateľ považuje za vecne nesprávny. Za také obvinený považuje aj skutkové závery súdov činných v pôvodnom konaní, že on je osobou zachytenou kamerovým systémom na terase baru, kde došlo k požiaru. V tomto smere však ide o skutkové námietky, teda o nestotožnenie so skutkovými zisteniami súdov nižších stupňov, ktoré sa okrem iného opierajú aj o spomenutý dôkazný prostriedok.

Námietky tohto druhu sú ale zjavne mimo rámca uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., ktorým bol dovolací súd viazaný. Obvinený ako oprávnená osoba na podanie dovolania podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. nemôže vôbec napádať správnosť a úplnosť skutkových zistení. Také oprávnenie patrí len ministrovi spravodlivosti podľa § 371 ods. 3 Tr. por.

Vzhľadom na uvedené musel Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného C. N. pre nesplnenie dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.